

מארה. אבל אבא ואמא התקינו לה שיתפִים בעלה עמה. זיבאה אל האדם, מכאן למדנו שאריכים אבא ואמא של הפלגה להנישת ברשותו של החתן, כמו שנאמר (דברים כט) את בת נמתי לאיש הזה וגוי. מכאן ואילך בעלה יבוא אליה, שהרי הבית הויא שלה, שבתווב בראשית טז) ויבא אליה. ויבא גם אל רחל. בהתחלה זיבאה אל האדם, שעד כאן יש לאבא ולאמא לעשות, אמר כף הוא יבא אליה, וכל הבית שלה הויא, ויטל רשות ממנה.

ועל זה הערנו, שפטותם (שם כח) ויפגע במקומות וילן שם, שנטל רשות בהתחלה. מכאן למדנו, שמי שמתחרב באשתו, ציריך לבקש ממנה ולשמה אותה בדקרים, ואם לא - שלא ילין אצלה, כדי שישיה רצון שלהם כאחד בלבדAns.

וילן שם כי בא השם, להראות שאסור לו לאדם לשמש מטעו ביום. ויקח מאבני המקום ויחסם מראשתו, כאן למדנו שאפלו יהיו למולך מרות זהב ולבושי כבוד לילון בהם, והמלפה מתקין לו מטה מתקנת מאמנים - יעוז את שלו וילין במה שהיא מתקין, שפטותם וישכב במקומות ההוא.

בא ראה מה כתוב כאן, ויאמר האדם זאת הפעם וגוי. הרי ערבות של הדברים להמשיך עמה חביבות ולהמשיך אותה (עקבות) לרצונו לעודר עפה אהבה. ראה אף מה ערבים אותו דברים, כמה דברי אהבה הם, עצם מעצמי ובשר מבשרי, כדי להראות לה שהם אחר ואין פירוד בינויהם כלל.

עבדו מתחילה לשבחם אותה - לזרת יקראה אש. זו היא שלא בבוד הבית, כל

ואמא אתקינו לה לאתפִיסא בעלה בהדרה. זיבאה אל האדם. מהכא אוילפְנא דבעאן דחתן. כמה דעת אמר, (דברים כב) את בת נמתי לאיש זהה וגוי. מכאן ואילך בעלה ייתי לגביה, דהא ביתה דיליה הוא דכתיב, (בראשית טט) ויבא אליה. ויבא גם אל רחל, בקדמיתא זיבאה אל האדם דעד הקא אית לאבא ולאמא למיעבד, לבתר איהו ייתי לגביה וכל ביתה דיליה הוא, ויטול רשות מינה.

ועל דא אתערנא דכתיב, (בראשית כח) ויפגע במקומות וילן שם, דנטיל רשו בקדמיתא. מכאן אוילפְנא דמן דמתחרב (דף מט ע"ב) באנותה עעי למפגע לה ולבסמא לה במילין, ואי לאו לא יבנה דיהא רועיתא דלהון בחדא בדלא אניסו.

וילן שם כי בא השם, לאחזהה דאסיר ליה לבר נש לשמשה ערסיה בימם. ויקח מאבני המקום ויחסם מראשוינו, הקא אוילפְנא דאפיקו יהונ למילכא ערסי דדהבא ולבישוי יקר למיבת בהו ומטרוניתא מתקין ליה ערסא מתפקן באבנין, ישבוק דיליה ויבית בפה דאייה מתקין דכתיב וישב במקומות ההוא.

הא חזי, מה כתיב הקא וייאמר האדם זאת הפעם וגוי. הא בסומו דmilin לאמשבא עמה חביבות, ולא משבא לה (עפה) לרעותה לאתערא עמה רחימותא. חמיה כמה בסימין אנון מלין, בפה מליל דרחימותא אנון, עצם מעצמי ובשר מבשרי, בגין לאחזהה לה דאונן חד ולא אית פירודא בינייהו בכלא. השהא שרי לשבחה לה. לזרת יקראה אש בעשן מתחילה לשבחם אותה - לזרת יקראה אש. זו היא שלא בבוד הבית, כל

הנשיים לפניה בקוף בפני אדים. אבל לזאת יקרה אשה - שלמות הכלל. לזאת ולא לאחרת. הכל הוא דברי אהבה, כמו שנאמר (משל לאי) רבות בנות עשו חיל ואת עלייה על בלונה.

על כן יזוב איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והיו לבשר אחד, הכל למתיקה באהבה ולהדבק עמה. כיון שעורר אלקיך כל הדברים הללו, מה כתיב? והנחש קיה ערום וגוי. הרי התעוור יוצר הרע לאחzo בה כדי לקשרה בתאות הגוף ולעורר אליה דברים אחרים שיציר הרע מתחנגן בהם.

עד של אחר כך מה פתוב, ותרא האשה כי טוב העץ למأكل וכי מתאה הוא לעיניים, ותקח מפרי ותאכל. קבלה אותו ברכzon, ותתן גם לאישה עמה (ויאכל). הרי אז היא התעוורה אליו בתאה להתעוור (לחת) לו רצון ואהבה, זה דבר להראות מעשה לבני אדם כמו שלמעלה.

אמר רבי אלעזר, אם כה, בפה נعمיד אוטו למעלה יציר הרע שאחיז בנקבה? אמר לו, הרי התעוורו אלו למעלה ואלו למטה, יציר טוב ויציר רע. יציר טוב מימיין, ויציר רע משמאל. וشمאל למעלה אותו בנקבה לקשרה (להתקשר בה) באחד בגור, כמו שנאמר (שיר ב) שמallow מהן לראשי. ועל זה דברים התפרשו ויהלא מילים של קטנות (נ"א בשוף) של זפת לקטנים شبעריסות לפרש הדבר, והרי נתעוורו בו חמבריים.

לפרשות מלחה, וזה אתערו

דא היא דלא ישפה פוטה. דא היא יקרה דביבתא כלhone נשין גבה בקופא בפני בני נשא. אבל לזאת יקרה אשה שלימיו דכלא לזאת ולא לאחרת. פלא הוא מלוי רחימותא כמה דאת אמר, (משל לאי) רבות בנות עשו חיל

ואת עלייה על בלונה:

על כן יעצב איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והיו לבשר אחד, פלא לאמשבא לה בריחימו וילאתקבקא בחרה, כיון דאתער לגבה כל מלין אלין, מה כתיב והנחש קיה ערום וגוי. הא אתער יציר הרע לאחיזה בה בגין לקשרא לה בתיאוכתא דגופא וילאתקער לגבה מלין אתרניין דיציר הרע אהענג בהו.

עד לבטר מה כתיב ותרא האשה כי טוב העץ למأكل וכי מתאה הוא לעיניים ותקח מפרי ותאכל, קבלת ליה בריאות ותתן גם לאישה עמה (ויאכל) הא בדין היא אתער לאישה בתיאוכתא (נ"א בתיאוכתא) לאתער (נ"א לטיב) ליה רעوتא וריחימו, דא מלחה לאחיזה עזברא לבני נשא בגונא דלעילא.

אמר רבי אלעזר אי הכי במאי נוקים ליה לעילא יציר הרע דאחד בה בנוקבא, אמר ליה, הא אתער אלין לעילא ואלין לתחטא יציר טוב ויציר רע. יציר טוב מימיינא ויציר רע משמאל, ושמאלא לעילא אחד בנוקבא לקשרא לה בחדא (נ"א לאתקשרא ביה) בגופא כמה דאת אמר, (שיר השירים ב) שעallow מהן תחת לראשי וגוי, ועל דא מלין אתקפרש לעילא ותחטא עד הכא, מכאן ולהלאה מלין בזוטרא (נ"א בוטרא) דזיפתא לזעיריה דטינקון ביה חבריא.